

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3900/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר: עמר נצר אלרב

נ ג ד

המשיבים: 1. שופט צבאי משפטאי
2. המפקד הצבאי איו"ש
3. שירות הבטחון הכללי

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ"ה בסיון התשפ"ג (14.6.2023)

בשם העותר: עו"ד אשרף אבו סנינה

בשם המשיבים: עו"ד גבעתי אופיר

פסק-דין

1. העותר יליד 1997, תושב אל בירה, הורשע בעבר פעמיים בעבירות ביטחוניות ונגזרו עליו עונשי מאסר ממושכים בפועל. ביום 1.4.2022 נעצר העותר וביום 3.4.2022 נחקר על ידי משטרת ישראל בחשד לפגיעה בביטחון האזור; חברות, פעילות ומתן שירות לארגון העוין חמאס; החזקה, סחר ושימוש באמל"ח ובתחמושת באופן לא חוקי; וכניסה לישראל ללא היתר, אולם הכחיש את המיוחס לו.

נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו, על רקע המידע החסוי שהצטבר בעניינו, ובהיעדר אפשרות להעמידו לדין פלילי, הורה המפקד הצבאי על מעצרו של העותר לתקופה של כשישה חודשים החל מיום 5.4.2022 ועד ליום 30.9.2022, בקיזוז ימי מעצרו (להלן: הצו הראשון). ביום 7.4.2022 אישר בית המשפט הצבאי את הצו הראשון,

לאחר שמצא שהחומר החסוי מבסס את החשדות כנגדו. בהחלטתו מיום 31.8.2022 דחה בית המשפט הצבאי לערעורים את ערעורו של העותר.

2. ביום 22.9.2022 הורה המפקד הצבאי על הארכת מעצרו המנהלי של העותר לתקופה נוספת של שישה חודשים, החל מיום 30.9.2022 ועד ליום 29.3.2023. זאת, לאחר שהשתכנע כי מסוכנותו עומדת בעינה (להלן: הצו השני). ביום 3.10.2022 אישר בית המשפט הצבאי את הצו השני; וביום 5.1.2023 דחה בית המשפט הצבאי לערעורים את ערעורו של העותר, בקובעו כי לא נפל פגם בהליך הביקורת השיפוטית. בהמשך לכך, הגיש העותר לבית משפט זה עתירה בעניין הצו השני (בג"ץ 1077/23), אשר נדחתה אף היא ביום 5.3.2023 לאחר שנמצא כי מעצרו המנהלי של העותר נעשה כדין; וכי לא קמה עילה להתערבותו של בית משפט זה בשל המסוכנות הנשקפת ממנו.

למען שלמות התמונה, יוער כי ביני לביני, במהלך הדיון בערעור על צו המעצר הראשון, ביקש העותר כי יותר לו לנסוע לשווייץ, שם מתגוררת אימו חולת הסרטן. המשיבים ציינו בתגובתם לעתירה דנן כי לאחר שהוצא צו המעצר השני בעניינו של העותר, נעשה ניסיון לאפשר את יציאתו לשווייץ כחלופת מעצר, ואף התקיים שיח בין גורמים רשמיים משראלי ומשווייץ בעניין, אך זה לא צלח לאור אי התממשות התנאים הנדרשים לכך. מכל מקום, ב"כ העותר הבהיר כי כיום, ולאחר חלוף כשישה עשר חודשי מעצר, העותר חוזר בו מבקשתו, כך שהנושא אינו רלוונטי מבחינתו.

3. לאחר שהשתכנע כי עדיין נשקפת מהעותר מסוכנות, ביום 21.3.2023 הורה המפקד הצבאי על הארכת מעצרו המנהלי לתקופה של ארבעה חודשים נוספים, החל מיום 29.3.2023 ועד ליום 28.7.2023 (להלן: הצו השלישי). ביום 30.3.2023 אישר בית המשפט הצבאי את הצו השלישי; וביום 18.5.2023, לאחר שקבע כי לא נפל פגם בהליך הביקורת השיפוטית, דחה בית המשפט הצבאי לערעורים את ערעורו של העותר.

על כך נסבה העתירה דנן.

4. עמדת המשיבים 2-3 (להלן: המשיבים), היא כי דינה של העתירה להידחות בהיעדר עילה להתערבות שיפוטית בצו השלישי, הואיל וזה הוצא מטעמי בטחון החלטיים ולאחר שנמצא כי אין דרך אחרת למנוע את הסיכון הגבוה הנשקף מהעותר לביטחון האזור ולשלום הציבור. המשיב אף הודיע כי בדעתו להאריך את הצו המנהלי.

5. לאחר דיון במעמד שני הצדדים, בהסכמת בא כוח העותר קיימנו דיון במעמד צד אחד, עיינו בחומר החסוי ושמענו הסברים מפי גורמי הביטחון. נחה דעתנו כי יש בסיס לאמור בפרפרזה הגלויה בתגובת המשיבים ולפיה "העותר פעיל חמאס, חשוד בקידום פעילות צבאית, וידוע כמי שנוהג להיכנס כשוהה בלתי חוקי לישראל, ונוכחותו בשטח פוגעת ביציבות הביטחונית".

6. לא ראינו אפוא מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי ולא מצאנו כי נפל פגם בהכרעות בתי המשפט הצבאיים בעניינו של העותר, לאור המסוכנות הנשקפת מהעותר לשלום הציבור ובטחונו.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתן היום, כ"ה בסיון התשפ"ג (14.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט